

[Ole M. Nielsen]

Så er der altså nogle virksomheder tilbage med en speciel ordresituation. Men det er altså ikke ret ofte i ordreproducerende virksomheder, at man er nødt til at fyre 50 pct. af sine medarbejdere på én gang, og at der så er risiko for, at man er nødt til at gøre det igen med de resterende 50 pct. i den næste måned. Så den ophidselse, som hr. Per Stig Møller føler over over det, har ikke meget hold i virkeligheden.

Formanden:

Hr. Poul Nødgaard har ordet for en kort bemærkning, og der er fortsat korte bemærkninger på listen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Inden hr. Ole M. Nielsen nu jubler alt for højt over alt det, Kristeligt Folkeparti og CD har nået med hensyn til at få ændret i dette lovforslag, vil jeg godt erkende, at der er klare forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag. Men lad det nu ligge!

Jeg vil dog godt læse op fra side 3 i betænkningen. Dér står:

»Arbejdsministeriet vil i perioden 1996-1998 føre en løbende statistik over, hvor mange virksomheder der vil falde uden for de skærpede varslingsregler, med henblik på en revision af loven, hvis det måtte vise sig, at de skærpede varslingsbestemmelser ikke får den tilsigtede virkning.«

Det må jeg som almindelig dansker forstå sådan, at man siger, at der står i de og de bestemmelser, at hvis ikke toget kører således, som regeringen faktisk vil have det, og hvis der er for mange, der smyger sig uden om dette her, så kommer far med hammeren og ændrer loven.

Jeg kunne godt lide at bede hr. Ole M. Nielsen, der nu fører sig sådan frem i debatten – og det tager jeg som udtryk for, at hr. Ole M. Nielsen har lidt i sit hjerte, der ikke er helt godt i relation til, at han ikke er helt begejstret for dette her, at han med andre ord har lidt dårlig samvittighed over det, hans parti har været med i – om venligst at forklare denne bemærkning for Folketinget.

Formanden:

Det er altså korte bemærkninger til hr. Per

Stig Møllers indlæg, det drejer sig om, vil jeg i al stilfærdighed sige.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne kvittere for rosen til Kristeligt Folkeparti og CD over for hr. Per Stig Møller. Tak for det! Det er rart, at det bliver bemærket, når vi har indflydelse. Men jeg vil så kvittere ved at gentage et tilbud, som jeg tidligere er kommet med til Det Konservative Folkeparti, nemlig tilbudet om at købe alle Det Konservative Folkepartis gamle valgplakater, de valgplakater, hvor der stod: »Borgerlige stemmer, der arbejder«. For hr. Per Stig Møller glemmer, at CD var lige så meget modstander af den dagsorden, der blev vedtaget af Socialdemokratiet, De Radikale og Socialistisk Folkeparti i sin tid, som Det Konservative Folkeparti var. Og så kunne vi da godt have valgt at sætte os hen i et hjørne og holde fanen meget højt og påberåbe os, at vi holder på den rene borgerlige linje.

Hvad ville resultatet så være blevet?

Resultatet i dag ville være blevet, at det flertal, der stod bag dagsordenen i sin tid, ville have vedtaget et forslag, hvor 300.000 virksomheder ville have været omfattet i stedet for nu 2.000 virksomheder. Så kan det godt være, at man kan føre valgkamp, og så kan det godt være, at man kan rose sig af at holde på den rene linje og den rette tro, og hvad ved jeg, men det havde altså betydet, at de 297.000 virksomheder, som nu ikke bliver omfattet af lovforslaget, var blevet ramt i praksis, og så ved jeg ikke, hvor al sympatien er henne.

Næh, CD valgte at gå med i forhandlingerne, og vi valgte at presse på med vore synspunkter over for regeringen, og vi nåede et resultat, som vi bestemte kan være bekendt. Arbejdsministeren skal også roses for at have været en god forhandlingsleder i den sammenhæng.

Lad derfor være med alt det halløj, vil jeg sige til hr. Per Stig Møller. Overlad det til Fremskridtspartiet at sætte sig hen i hjørnet og surmule! Det Konservative Folkeparti bør komme med på banen igen, og det ville glæde os, hvis man gjorde det ved lejlighed.

Formanden:

Fru Lilli Gyldenkilde har ordet for en kort bemærkning.